PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 599/2013

ze dne 24. června 2013,

kterým se mění nařízení (EU) č. 578/2010, pokud jde o výši vývozních náhrad nekrytých osvědčeními pro některé zemědělské produkty ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy, a o oznamování některých souvisejících údajů členskými státy

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1216/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o právní úpravě obchodování s některým zbožím vzniklým zpracováním zemědělských produktů [1], a zejména na čl. 8 odst. 3 první pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle nařízení Komise (EU) č. 578/2010 ze dne 29. června 2010, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 1216/2009, pokud jde o režim poskytování vývozních náhrad pro některé zemědělské produkty vyvážené ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy, a kritéria pro stanovení výše těchto náhrad [2], jsou malí vývozci osvobozeni od požadavku předkládat osvědčení o náhradě až do celkové výše stanovené na individuální a globální úrovni. Totéž nařízení stanoví, že je třeba o osvědčeních o náhradě, o něž bylo požádáno, a v některých případech i o vydaných osvědčeních o náhradě informovat Komisi.

(2) Nedávné snížení sazeb vývozních náhrad v důsledku kombinace vlivu reformy společné zemědělské politiky a vývoje cen zemědělských komodit na světovém trhu vedlo k situaci, kdy se počet předložených žádostí o osvědčení o náhradě snížil či dosáhl nuly, v důsledku čehož se zmírnil tlak na rozpočet Unie vyhrazený vývozním náhradám pro zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy. Za těchto okolností, kdy neexistuje nebezpečí, že Unie nesplní své mezinárodní závazky, je vhodné režim poskytování vývozních náhrad pro některé zemědělské produkty ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy, zjednodušit, a snížit tak administrativní zátěž.

(3) Je proto vhodné zvýšit prahovou hodnotu plateb, pod níž jsou malí vývozci na individuální i globální úrovni osvobozeni od požadavku předložit osvědčení o náhradě. Je rovněž vhodné pozastavit povinnost příslušných orgánů členských států sdělovat výši částek v osvědčeních o náhradě, o něž bylo požádáno, v případě, že náhrady použitelné pro všechny základní produkty jsou buď pozastaveny, nejsou stanoveny, nebo jsou rovny nule, dále povinnost oznamovat některá vydaná osvědčení o náhradě v případě, že žádná osvědčení o náhradě nebyla vydána, a v případě, že nebyly poskytnuty žádné částky, povinnost sdělovat určité informace pro zaručení fungování a řízení systému osvědčení o náhradě a informovat Komisi o tom, že žádné částky nebyly uděleny.

(4) Nařízení (EU) č. 578/2010 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro horizontální otázky týkající se obchodu se zpracovanými zemědělskými produkty neuvedenými v příloze I Smlouvy,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 578/2010 se mění takto:

1) V článku 42 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Osvědčení se nevyžadují pro vývoz, u něhož žádosti, jež předloží hospodářský subjekt během rozpočtového roku, nezakládají nárok na vyplacení částky vyšší než 200 000 EUR.“

2) V článku 43 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. V každém rozpočtovém období je vývoz uvedený v čl. 42 odst. 1 způsobilý pro výplatu náhrady v rozsahu celkové rezervy 80 milionů EUR pro každý rozpočtový rok.“

3) Vkládá se nový článek 53a, který zní:

„*Článek 53a*

1. V případě, že je náhrada použitelná pro všechny základní produkty uvedené v příloze I v jednom z období uvedených v čl. 29 odst. 1 písm. a) až f) pozastavena, není stanovena, nebo je rovna nule, se pozastavuje oznamovací povinnost členských států spojená s tímto obdobím a stanovená článkem 30 a čl. 34 odst. 2.

2. V případě, že nebyla v obdobích uvedených v čl. 51 odst. 1 písm. c) a d) vydána žádná osvědčení o náhradě, se pozastavuje oznamovací povinnost členských států stanovená v čl. 51 odst. 1 písm. c) a d).

[1] Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 10.
[2] Úř. věst. L 171, 6.7.2010, s. 1.

3. V případě, že nebyly poskytnuty žádné částky, se pozastavuje oznamovací povinnost členských států stanovená v čl. 51 odst. 1 písm. a) a b), čl. 51 odst. 2, článku 52 a článku 53 první větě a povinnost podle článku 53 druhé věty informovat o tom, že nebyly poskytnuty žádné částky.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. června 2013.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda